

מסכת ברכות

פרק ב' משנה ב'

אלו הָנָה בֵּין הַפְּרָקִים, בֵּין בְּרָכָה רַאשׁוֹנָה לְשִׁנִּיה, בֵּין שְׁנִיה
לְשִׁמְעָן, וּבֵין שִׁמְעָן לְזִהִיה אֶם שִׁמְעָן, בֵּין זִהִיה אֶם שִׁמְעָן
לְזִיְּאָמָר, בֵּין וַיִּאָמָר לְאָמָת וַיַּצִּיב. רַبִּי יְהוֹדָה אָמָר, בֵּין וַיִּאָמָר
לְאָמָת וַיַּצִּיב לֹא יִפְסִיק. אָמָר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בָּנוֹ קָרְחָה, לְמַה
קָדְמָה שִׁמְעָן לְזִהִיה אֶם שִׁמְעָן, אֲלֹא כִּי שִׁיבְעָל עַל מְלֻכּוֹת
שִׁמְעִים תְּחִלָּה, וַאֲחַר כֵּה יִקְבֶּל עַל יְמִינָה אֶם שִׁמְעָן
לְזִיְּאָמָר, שְׁזִהִיה אֶם שִׁמְעָן נֹהָג בַּיּוֹם וּבַלְילָה, וַיִּאָמָר אֵינוֹ נֹהָג
אֲלֹא בַּיּוֹם: